

LAPOZZ BELE!

A Perbetei Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola lapja

Karácsonyi szám

2014. 12. 18.

Békességet, boldogságot...

A tartalomból:

Van-e értéke a családnak?	3
Mi az advent?	3
Karácsonyi szokások	4
Fekete István: A két szánkó	6
Adventi készülődés	8
Karácsonyi ötletek	9
Iskolai rendezvényeinkről	10
Fényképek iskolánk életéből	13
Karácsonyi sms-ek	14
Kifestő	16

**Békességet, boldogságot,
csengőszót és gyertyalángot.**

**Ajándékot, szeretetet,
s mindent, ami fontos neked.**

**Ajtód elé fehér bársonyt,
adjon Isten szép karácsonyt!**

Van-e értéke a családnak?

Megszületésem óta egy szeretettel teljes, nagy családban élek. Szűkebb családom négytagú: van egy kedves öcsém és odaadó szüleim, akik lehetőségükhöz képest biztosítják számunkra a felhőtlen gyermekkort.

A bővebb családomhoz tartoznak a nagyszülők, akikre mindig minden körülmények között tudunk számítani. A nagyszüleim nyugdíjasok, ezért sok időt töltünk velük, míg szüleink dolgoznak. Ha pedig ők szorulnak segítségre, mindig számíthatnak ránk. Jó kapcsolatunk van szüleink testvéreinek családjával is. Van öt unokatestvérem, különböző korosztályúak, de mégis nagyon jól megértjük egymást. Főleg a közös bulizáskor, névnap és születésnap

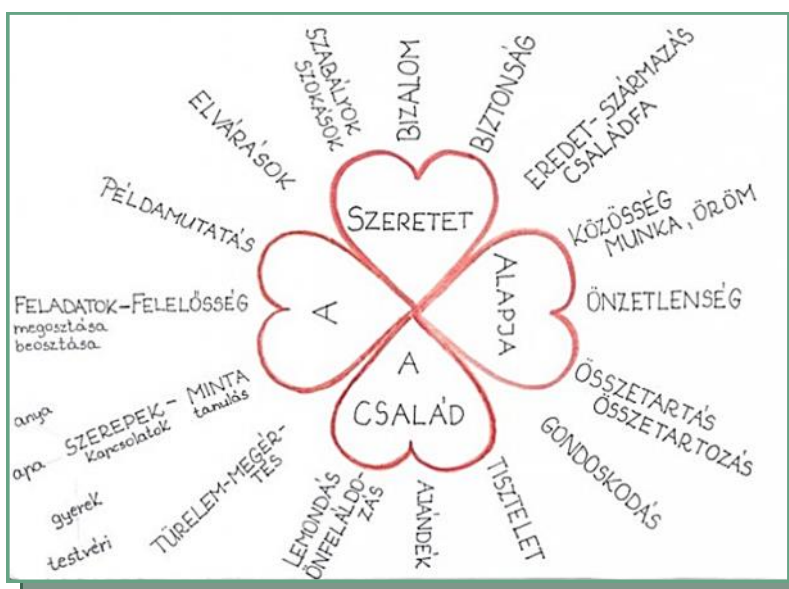
köszöntéskor, nagy családi programok alkalmával jól érezzük magunkat. Ilyen alkalmából bőven akad. Sokszor elgondolkodtam azon, hogy milyen lenne az életem szeretet nélkül. Ha valakinek nincs családja, akkor nagyon fontos, hogy találjon magának igaz barátot, aki

segíti őt, akihez mindig őszinte lehet, és akitől őszinteséget kap.

Minden embernek megvan a feladata ezen a világon, most mi nyolcadikosok vagyunk, épp olyan feladat előtt állunk, hogy el kell dönteni, merre tovább. Minden embernek megvan a saját kötelessége és felelőssége. Olyan foglalkozást kell választani, amit szívvel-lélekkel tudok csinálni. Számomra még nyitott kérdés, hogy hol folytatom tanulmányaimat.

Azt hiszem, mindenki ilyen családot kívánhat magának!

Lacza Laura

Mi az advent?

Advent mozgó ünnep, kezdete a november 30-ához Szent András napjához legközelebb eső vasárnap. Idén az adventi időszak november 30-án kezdődik. Ez az ünnep ma már világ ünnep is, azonban gyökerei a kereszténységbe nyúlnak. Az idő-

szak neve a latin adventus szóból ered, melynek jelentése eljövétel. Advent az Úr eljövételére való, első sorban a lelki felkészülés időszaka.

Lacza Alex

Karácsony

A Karácsony Jézus születésének az ünnepe. Jézus Dávid városában, Betlehemben született, ahová szülei, Mária és József népszámlálásra mentek. Egy istállóban húzták meg magukat éjszakára, s itt született meg a kisded is. Mária bepólyázta és jászolba fektette. Az istálló állatainak lehelete melengette őt, az öszvéreké és a szamáré. Jézus születésének éjszakáján pásztorok tartózkodtak a Betlehem környéki

mezőn, akiknek megjelent az Úr angyala, és közölte velük az örömhírt. A pásztorok felkerekedtek, hogy lássák a kisdedet. A gyermek a Jézus nevet kapta, melynek szó szerinti jelentése „szabadító”. December 24. Jézus születésének emléknapja, a szeretet, az ajándékozás ünnepe. A karácsonyi ajándékozás nálunk csak ebben a században vált családi szokássá.

Pinke Vivien

Karácsonyi szokások

A karácsony az év egyik legnagyobb és legszebb ünnepe. A kereszténység ilyenkor Jézus születését ünnepli, a családok pedig a szeretetet és azt, hogy legalább ezen az egy estén együtt lehetnek. A karácsonyi ünnepkör november végén kezdődik az adventtel. Ehhez kapcsolódik az adventi koszorú, amely általában fenyőágból készített kör alakú koszorú, melyet négy gyertyával díszítünk.

A gyertyák színe katolikus körökben lila, kivéve a harmadik vasárnapra jutót, amely rózsaszín. Az első gyertyát András napjához legközelebb eső vasárnap gyújtjuk meg. Majd hetente minden alkalommal, eggyel többet.

Az adventi koszorún mind a négy gyertya egyszerre ég az utolsó vasárnapon.

A karácsonyfa-állítás szokásának előzménye egyrészt az örök életet, fejlődést, növekedést jelképező karácsonyi életfa, termőág. Másrészt a középkori, egyházi eredetű szokás, miszerint Ádám-Éva

napján előadták a teremtés történetét. Ebben szerepelt a paradicsomi életfa, a tudás fája, melyre az almán kívül, rákerült a kígyót jelképező lánc is. Az almát télen örökzölddel, fenyőfával helyettesítették. A karácsonyfa feldíszítése régen sokkal szegényesebb volt, erre a célra ritkán vásároltak díszeket, édességeket. A fára almát, diót, kockacukrot, krumplicukrot kötöttek. A fán látható girland a paradicsomi rosszra csábító kígyót jelképezi, az alma a tudás fájáról szakasztott gyümölcsre emlékeztet. Ennek mintájára alakultak ki később a piros, arannyal díszített üveggömbök, a gyertyák pedig a fény,

a nap, keresztény felfogás szerint Jézus szimbólumai. A karácsonyfát hagyományosan Vízkeresztkor (január 6.) bontjuk le.

A néphagyomány szerint a karácsonyi asztal fontos szerepet játszott az ünnepkor. Az ételek közül előnyben részesítették azokat, amelyek bőséget, jó termést ígértek a háziaknak. Innen a bab, borsó, lencse, mák, dió, hal a (halpikkely miatt) megjelenése a karácsonyi asztalon. A fokhagyma az egészséget, a méz az élet édességét jelképezte. A kálácsból, almából az első falatokat szétosztották egymás között, hogy a család mindig összetartsen. Sok

helyen este az asztalt nem szedték le, hogy a betérő kis Jézus ne maradjon éhes.

A paraszti étkezési szokások alapjai ma is megtalálhatók karácsonyi étrendünkben. Gyakoriak a halból készült ételek, de angolszász befolyásra elterjedt a pulyka is. A borleves egyértelműen a nagypolgári étkezési kultúra része, a mákos guba viszont a paraszti hagyományból ered, csakúgy, mint az elmaradhatatlan beigli (a diós, mákos kálács).

December 24-én hagyományosan a katolikus családok böjtölnek.

A katolikus keresztények számára Jézus születésnapjának fénypontja, 24-én éjfélkor a karácsonyi misén való részvétel.

A legismertebb és legelterjedtebb karácsonyi népszokások közé tartozott a betlehemezés. Ez tulajdonképpen pásztorjáték, azt a történetet meséli el, melyben Jézus születésekor a pásztorok vagy a "három királyok" (a napkeleti bölcsek) meg-

látogatják a jászolban, barmok közt fekvő kisdedet és Máriát. A betlehemezők, általában férfiak, legények vagy gyerekek. Betlehemet visznek magukkal, amely fából, papírból készült jászol, melyben a szent család figuráit és a jászolban fekvő állatokat ábrázolják. A dramatikus játék részei a bekéredzkedés, a háziak köszöntése, a születéstörténet felolvasása vagy előadása, adomány-gyűjtés.

Mivel a kis Jézust születése után a jászolba tették, ezért a fekvőhelynek szimbolikus jelentősége van. Méghozzá annyira erős, hogy régi hagyomány szerint vidéken az ünnepi vacsorakor az asztal alá szénát és szalmát tesznek, hogy a ház a betlehemi istállóra hasonlítson. Sőt vidéken az is szokás, hogy saját jászolt barkácsolnak az emberek.

Zsitva Tamás

Adventi csoda

Fekete István – A két szánkó

Hogy miért kellett nekem az a második szánkó, most már pontosan nem is tudom, de valószínűleg a nagyravágás, az elsőség kívánása volt a fő ok; és – talán – az is, hogy az árjegyzékben megláttam azt a furcsa alakú, magas lábú szánkót, amelyen egy fiú lovagolt bojtos sapkában. A mérhetetlen sebességet pedig a fiú nyakában lógó sál repülése mutatta.

Nagyon tetszett!

Persze, nem a sál, ami falunkban ismeretlen jószág volt, hanem a szánkó repülésének valósága, ami mellett elbújhatna Puska Ödön saját gyártnányú, alacsony szánkója is, ezzel pedig sokat mondtam.

Néztem a képet, gondterhelt fejem tenyerembe hajtva és – mint már annyiszor – oda lyukadtam ki, hogy ebben a sorsdöntő kérdésben nem segíthet más senki a világon, egyes-egyedül Görbic Pista bácsi.

Odakünt szakadt a hó, hordta a szél, és Pista bácsit meg is találtam az istállóban, amelynél kellemesebb helyet ilyen sorsdöntő kérdések elintézésére el sem tudtam képzelni. A lovak halk őrléssel rágták a zabot, a tehenek gondosan kérődztek, és a pipafüst úgy szállt a szénaillat felett, mint a vágy és a fantázia megfoghatatlan madara.

– Idenézzen, Pista bácsi! – és mutattam a száguldó gyereket.

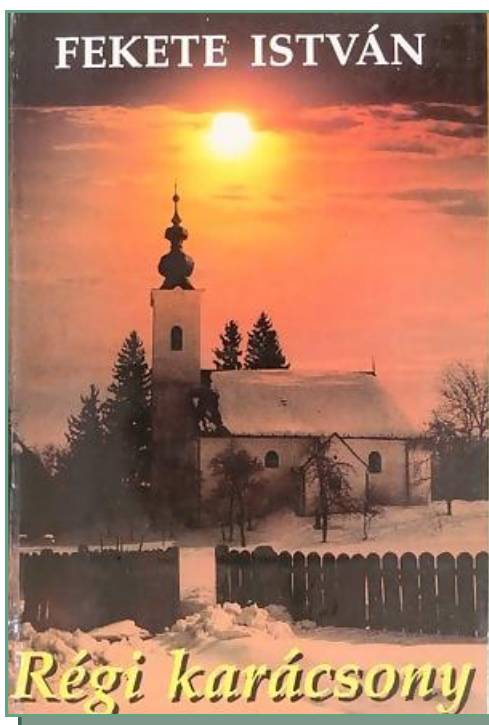
– Jól megüli... – nézte az öreg a képet –, nem is tudom, hogy tud az a gyerek rajta megmaradni.

– De a szán! Pista bácsi... Látja,

mint a szél...

– Látom hát, de én igaziban szeretném látni, hogy eszi le a fene róla.

Ezen a kritikán nagyon elkeseredtem – zörögve reszketett kezemben az árjegyzék –, és Pista bácsi már értette arcom ilyen elborulását. Kiment a szerszámokkamrába, én pedig felrohantam a házba, hogy a szükséges engedélyt a szánkógyár-

táshoz megszerezzem.

Esett a hó akkor két napig, és két nap alatt elkészült a gólyalábú új szánkó. Olyan lett, mintha egy fejőszék alá talpakat vertek volna. De ott, az istállóban nagyon kényelmes ülés esett rajta.

– Remek! – mondtam.

– Az – helyeselt az öreg –, ha

ezen ki nem töri a nyakát, akkor már az életben nem töri ki. Apámnak azonban nem voltak ilyen agályai.

Kissé mintha elmosolyodott volna, aztán megjegyezte, hogy ők most elmennek az erdőre fáért, és ha netán mégis kitörném a nyakam, hát haza ne merjek jönni...

Én tehát két szánkóval vonultam ki ebéd után ispánék kertje mögé, ahol már kellően ki volt síkosítva a domboldal, és messziről hallatszott a serdületlen ifjúság visongása.

Megérkezésem először csendes közbámulatot és – később, be kell vallanom – közderültséget keltett.

– Ki csinálta ezt a rondaságot? – kérdezte Ödön, mire Berta Jancsi azonnal mellém állt, mert Jancsi mindig és mindenütt az ellenzékot képviselte.

– Az igaz, hogy nem szánkó – mondta –, hanem fakutya, de majd meglátjátok, röpül, mint a szél. Na, eredj, Pistai Ezek után nyeregbe ültem, és noszogatva kissé a fakutyát valóban röpültünk. A keskeny, rövid talpak azonnal direktbe lendültek, és már a diadal sustorgott fülem mellett a szédítő rohanásban, amikor a szánkó egyszerűen kiment alólam, de külön is elég gyorsan leértünk.

– Meg kell szokni – mondtam, és megkerestem kabátgombjaimat, amelyek lemaradtak a "röpülésben"...

De hát nem lehetett azt a furfangos szerszámot megszokni, és ami-

kor már tizedszer is hason érkeztem a célba, szégyen ide, szégyen oda, átültem a régi szánkóra, amely megtűrt magán, a "fakutyát" pedig félrelöktem.

– Megpróbálhatom, Pista?

Ezt Péter kérdezte, aki jó barátom volt, talán legszegényebb gyerek a faluban. Azonban napokkal előbb valamin összevesztünk, s most ez a kérés a teljes kibékülést jelentette.

Azonnal tele lett a szívem melegséggel, de egy kis aggódással is, mert szerettem Pétert, aki nem mindig volt egészséges.

– Szívesen, Péter, de úgy jársz, mint én.

– Megpróbálom.

Az első lemenetel neki sem sikerült, de a másodiknál már nyeregben maradt, és azután egyre jobban, egyre gyorsabban és biztosabban repült a szánkó, át a völgyön, és még a túloldali dombra is messze felfutott.

– Csoda – mondta Berta Jancsi –, persze érteni kell hozzá... Láttad Pétert? Nem úgy ül rajta, mint macska a köcsögszárítón...

Ettől egy kis irigység kezdett felhőzni bennem.

– Add ide, Péter, azt a szánkót, majd én megmutatom...

– Lemehetek addig a másikkal?

– Nem. Várj...

Az irigység már komiszságba csapott át bennem, s az a szánkó szinte megbokrosodott alattam. Ment az erre, ment az arra, néha megbillent, mintha le akarna vetni, végül rászaladt valami vakondtúrásra, amin nem volt hó, lefékezett, s én, mint a hullócsillag...

Csúnyán megütöttem magam, s a keserű, irigy harag úgy előntött,

hogy szinte fuldokoltam. Pórázra vettem a két szánkót.

– Hazamegyek...

– Nem hagynád itt az egyiket? – kérdezte Péter szerényen.

– Nem!

Elindultam hazafelé, fuldokolva a méregtől, megalázottságtól, nem tudom én, még mitől, s a két szánkó úgy kalimpált utánam, mint a rossz lelkiismeret.

Késő délután volt már. Fájni kezdtem, egyre lassabban mentem. Gondolataim fáradtan tisztultak, a szívem hidegen vergődött, aztán nem éreztem semmi mást, csak nagy szomorúságot és szégyenkezést, hogy ostobán és gonosz eszeveszettséggel

megbántottam szegény, beteg barátom. – Megálltam.

A kertek alatt hideg füst szállongott, a kenderkóró, kukoricaszár és akácgallyak ősi tűzhelyszaga s a garádok alatt már az alkony bujkált, mintha félne a nappaltól, de félne az éjszakától is.

És ekkor letértem az útról, ami hazafelé vezetett. Letértem, pedig semmi akarat nem volt bennem, hogy máshova menjek, mint haza, csak akkor, amikor Péterék kertjében húztam már a két szánkót, amelyek most már úgy jöttek utánam, mint két jól nevelt kutya.

A pitvarban senki, a konyhában sötétség.

– Rozi néni?

– Te vagy az, Pista? Gyújtom a lámpát.

A lámpa fellobbant, s a fény a fehér falakról lassan lecsúszott a földre. Ott álltam, kezemben az egyik póráz, s mögöttem a megszelídült fakutya.

– A szánkót is behoztad?

– Be, Rozi néni, be... mert ezt a szánkót én Péternek adom... karácsonyra.

Sötét volt már, amikor hazatértem, csak a hó világított. Apámék akkor rakták le a fát.

– Hát a másik szánkó?

– Péteréknél hagytam. Péternek nincs szánkója...

Apám, kezében egy nagy hasábfával, megállt egy pillanatra, aztán – mintha eldöntött volna magában valamit – feldobta a fát, és eligazította.

– Mire vársz? Eredj be, és húzd le a csizmát. Gondolom, hogy nézel ki...

Nem, azt még én sem tudtam, hogy nézek ki, de nagymamám, amikor felém fordította a lámpát, azt mondta:

– Jézusmária!...apád agyonver...

Gyorsan levetkőztetett, s én már csak az ágyból sóhajtottam ki:

– Nagymama, a kabátgombok a nadrágzsebben vannak...

– Hát, tudod fiam, megérdemelnéd... és az orrod, Atyaisten, mi van az orroddal?

Másnap is ágyban maradtam, és akkor éreztem, hogy én még így összeütve, nyúzva, törve nem voltam soha életemben.

De ilyen boldog se!

(1960)

Adventi készülődés az iskolában

Az idén az egész iskola dolgozott a karácsonyra. A karácsonyváró előtt majdnem minden osztályból részt vettek a diákok az adventi koszorúk elkészítéséről szóló délelőtti. A helyszínről Balogh Károly lelkiatya gondoskodott. Délelőtt 10 órától megkezdődött a munka. Mindenki nekilátott a feladatnak azzal a céllal, hogy az ő osztálya koszorúja legyen a leg-

tos díszítőanyag, amiket a gyerekek és a szülők biztosítottak be. Ahogy körbenéztünk, láthattuk a sok dolgos kezű és a szebbnél-szebb koszorúkat. Mindenki a saját fantáziája szerint igyekezett elkészíteni azt a koszorút, amely a többiek tetszését is elnyerte. Amint kész lett az összes koszorú, jöhetett a frissítő és a sütemények. Egy

szébb.

A nagyobbak segítettek a kisebbeknek. A koszorúalapokra rákerültek a gyertyák és jöhetett a díszítés. Tojások, angyalkák, szárított virágok és még sok csodála-

kis pihenés után átvittük a koszorúkat a templomba, ahonnan az összes elkerült az iskolába, mindegyik a saját osztályába. Véleményem szerint mindenki jól szórakozott a munkálatok során és a fantasztikus ötletekből gyönyörű koszorúk születtek. Már nincs más hátra csak meggyújtani rajtuk a gyertyákat, persze szép sorjában.

Rancsó Alexandra
Pinke Vivien

A falu adventi koszorúja

November utolsó csütörtökén nem hagyományos hittanórát tartottunk. A két felekezeti hittanosai együtt elmentünk a Milénium-i emlékműhöz és közösen pár segítőkész emberrel elkezdtek készíteni a falu adventi koszorúját. Közben megérkezett Zoltán tiszteletes, Adél

tiszteletes asszony és Károly atya is. Ők is kivették részüket a munkából. Igyekeztünk, közben a hideg ellen meleg teát fogyasztottunk. A munka végére megérkezett a polgármester úr is, de azért ő is segített. Szerintem nagyon szép koszorút készítettünk.

Bíró Kriszti

Karácsonyi ötletek

Palacknyi boldogság

Amire szükséged lesz:

néhány üres üveg (kupakkal), pár zacskó csoki, fehér írható matrica, toll, olló

Így kezdj hozzá:

Ha esetleg van az üvegeden matrica, akkor első körben azt áztasd le róla! Válogasd ki a cukrokat, nem kell feltétlenül ragaszkodnod a zöld-piros variációhoz, de szerintünk két színből mutat a legjobban. Töltsd bele az üvegbe a csokikat, majd vágd méretre a matricát. Írj rá tetszőleges szöveget, majd ragaszd fel az üvegre.

Házi "hógömb"

Amire szükséged lesz:

1 befőttes üveg, 1 apró játék fenyő, 1 marék kristálycukor, ragasztó

Így kezdj hozzá:

Fogd meg a fenyőt és ragszd bele a befőttesüveg tetejébe a talpával. Tedd bele az üvegbe a kristálycukrot, majd zárd rá a tetejét. Forgasd meg néhányszor az üveget, hogy a cukor mindenhova eljuthasson.

Iskolai rendezvényeinkről

Egészségnap

Az egészségnap idén szeptember 26-án zajlott le. Először minden osztály őszi asztaldíszeket készített, majd választhattak, hogy vagy sárkányt, vagy madárijesztőt készítenek. Ezután az iskola tanulói és tanárai futottak egy kört az egészségért az iskola körül. Ezután következtek a finomabbnál finomabb

zöldségek és gyümölcsök. Miután mindenki jóllakott, a fiúk átmentek a tornaterembe kidobócskázni, a lányok itt maradtak a folyosón zumbázni. Azt hiszem, mindenkinek nagyon tetszett az egész nap, és remélem, jövőre is hasonlóan jó programok lesznek. Lacza Anikó

Könyvtári nap

2014.10.27-én könyvtári napot tartottunk az iskolánkban. Minden osztály más témát választott programként ennek a napnak az eltöltésére, mi, a 8.osztály az első három órában táblagépekkel dolgoztunk. Megtanultuk a digitális könyvek használatát, amik arra szolgálnak, hogy egyszerűbb módon tanulhassunk. Feladatokat oldottunk meg, tesztekkel töltöttünk ki, amelyeket aztán elküldtünk tanárainknak. Mikor ezeket jól a fejünkbe véstük, áttértünk a hangos

könyvek tanulmányozására. Böngésztünk az interneten, és olvastunk is. Nagyon jól telt a könyvtári napunk, sok hasznos dolgot tanulhattunk meg.

Jakab Rebeka

Virágkötő verseny

Már hetekkel ellőtte elkezdünk készülni, de a versenyre csak 2014.11.19-én Karván került sor. A versenyre Jakab Katalin tanító néni kíséretével jutottunk el. A verseny 9 órakor kezdődött, amikor is az igazgató úr beszédet mondott és bemutatta a zsűrit, összesen 30 gyerek versenyzett. Az első fordulóban egy száraz virágcsokrot kellett készítenünk, amire 45-perc állt rendelkezésünkre. A forduló után uzsonnát kaptunk és következett a második forduló. A második forduló témája: őszi falikép szárazvirágokból és termésekből, erre a feladatra 60 percünk volt. A feladatok után finom ebédet

kaptunk, és az iskolát is meg lehetett látogatni. A kiértékelésen mindenki oklevelet és ajándékot kapott, utána a nyertesek nevei hangzottak el. Iskolánkat Slávik Bernadett- 2. hely, Jakab Viktória, Rancsó Alexandra különdíjas képviselte. Ezúton is szeretnénk megköszönni Jakab Katalin tanító néninek, hogy felkészített, Bálint Zsuzsa néninek, hogy szintén segített és Slávik Szilvia néninek, hogy elvitt minket autóval.

Jakab Viktória

Búcsi Katona Mihály Napok

Iskolánk már több éve bekapcsolódik különféle történelmi versenyekbe. Legutóbb Búcsra mentünk a XV. Katona Mihály Napokra. 4tagú csapatunkat alkotta: Pinke Vivien, Jakab Viktória, Pinke Jakab Zoltán és jómagam, Lacza Réka. 9 órakor el is kezdődött a versen. Az első fordulón maximális pontszámot szereztünk, a többinél voltak alacsony, de magas pontszámaink is, melyek az 5. helyre voltak elegendőek: D A vetélkedő után megtekintettük Katona Mihály könyvbemutatóját a búcsi állatvilágról. Ezt követően megebédeltünk, és elindultunk haza:) Úgy gondolom, hogy az 5.helyet elérni jó eredmény. Köszönjük a felkészítést Jakab Katalin és Szabó Edit tanító néninek, valamint Tóth Péter tanító bácsinak.:)

Lacza Réka

Kárpát-medencei nemzetközi honismereti verseny

2014. november 20-án Szerbiába, Szabadkára utaztunk a Kárpát-medencei, nemzetközi honismereti versenyre. A felkészítőnk Szabó Edit igazgató néni volt, és iskolánkat Bíró Krisztina, Zsitva

Tamás és jómagam képviseltük. A versenyre egy esszével neveztünk be, ami az első világháborúról szólt. A verseny vezetősége pedig a legjobb esszéket összeállító iskolákat hívta be a döntőre, ahová készítenünk kellett egy korabeli újság formájú plakátot, és össze kellett állítanunk egy rövid műsort

is, amit a verseny helyszínén adtunk elő. Mi a régi emlékek bemutatását választottuk. A versenyre pénteken indultunk el, Zsitva Norbert, Tomi apukája vitt bennünket az autójával. Szabadka előtt még megálltunk Ópusztaszeren, és megnéztük

a *Nemzeti Történelmi Emlékparkot*, ezen belül a Feszty körképet és az ott lévő emlékműveket, a viasz-ember kiállítást is, majd a magyar-szerb határnál, útleveleink érvényességének köszönhetően átgurulhattunk a határon. Miután megérkeztünk Szabadkára, elfoglaltuk a szállást a helyi Diákotthonban. A verseny csak másnap kezdődött. Először mindenki kapott pontszámot az esszéjére, ez volt az első forduló, a második-harmadik fordulóban villámkérdéseket kértek az esszénkből, a negyedik forduló a plakát bemutatásáról szólt és az ötödik forduló kreatív feladat volt. Mi az 5 fordulóból 4-ben 0,25 pont híján a maximális pontszámot értük el, viszont a plakátos feladatban a zsűri sajnos nem tartotta megfelelőnek a plakátunk külalakját, és ezért kevesebb pontszámot kaptunk, de én úgy gondolom, hogy mi minden tőlünk telhetőt megtettünk, és

így a 25 csapatból a 13. helyet értük el. A verseny után bementünk a belvárosba, majd idegenvezetéssel megnéztük Szabadka főbb látványosságait, köztük a városházát, templomokat, zsinagógát... A harmadik napon még sétáltunk a belvárosban, néhány nappali kép erejéig, majd utunkra indultunk. A határnál 1 óra várakozás után Szeged felé vettük az irányt, miután megnéztük a belvárost, emlékműveket, a dómot, egy kis plázázás után elindultunk haza. Perbetére vasárnap este értünk és végre kipihenhetjük az elmúlt 3 napot. Jövőre mi már középiskolások leszünk, de átadjuk a stafétabotot a jubileumi versenyre.

Pinke Jakab Zoltán

Fényképek iskolánk életéből

Tanévnyitó

Szüreti felvonulás

Tesztelés 5

Október 6.

Állásbörze

Sok-sok gyermeknek szeretnénk örömet szerezni az összegyűjtött ajándékokkal!

Mikulás-kupa Tatabánya

Karácsonyi sms-ek

**Erdő szélén ezüst fenyő,
havas ággal büszkélkedő.
Őz és nyuszi körbejárja,
tekintetük megcsodálja.
Képzeld el, hogy ott állok
és boldog karácsonyt kívánok!**

Eljött hát a Szenteste, díszítik a fákat,
békesség lengi be az egész házat.
Hozzon a Jézuska sok-sok ajándékot,
járja át boldogság az egész családot!
Békés boldog karácsonyt!

**Útra kélt az erdő ezer fenyőfája
örömet szerezni szerte a világba.
Meghittség, boldogság, szeretet és béke
legyen a családod örökös vendége!
Boldog karácsonyt!**

Szálljatok le betlehemi angyalok!
Zörgessetek ma este meg
minden piciny ablakot,
s házikókba, palotákba egy örömet vigyetek:
boldog, békés ünnepeket!

Kívánom, hogy ne csak a mai nap,
de a szíved minden nap
karácsonyi szeretetben égjen,
a boldogság állandó fénye
költözzön életedbe,
és az ünnepek elmúltával is úgy ragyogj,
mint szenteste a karácsonyfa előtt!

**Évente egyszer,
egy csodás téli éjjel
bűvös, titkos álmok suhannak a széllel.
Mindenki házába boldogság költözik,
szívünk az örömmel csurig megtelik!
Boldog Karácsonyt!**

A hó alatt alszanak a házak,
az egész világ csupa varázslat.
S mint valami tündérialom,
jön el hozzánk Szentkarácsony.
Békés ünnepeket kívánok!

**Távolság már nincsen, új idők járnak,
Huncut kis angyalkák sms-ben szállnak.
Szeretetet visznek, sok szép üzenetet,
Boldog Karácsonyt így kívánok nektek!**

KELLEMES KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNNAK

A SZERKESZTŐK

